

У ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ АКАДЕМІЇ НАУК.

(Вибори нових академіків до Всеукраїнської Академії Наук.)

На пленумі особливих комісій.

Під головуванням президента Всеукраїнської Академії Наук акад. Заболотного відбувся в Києві 21 червня пленум особливих комісій по виборам до Академії. На цьому пленумі голови комісій поінформували про хід роботи своїх комісій. На цьому пленумі голови комісій поінформували про хід роботи своїх комісій. На цьому пленумі голови комісій поінформували про хід роботи своїх комісій.

Пленум затвердив інформації й одногласно ухвалив підтримати клопотання комісії про додатковий зв'язок акад. Богомолова, акад. Всеволодів, акад. Гедоні, проф. Світальського та проф. Паленка.

Академік Тутківський про вибір.

Після інформації виступили академіки та представники наукових організацій, які відзначали важливість нинішніх виборів, у яких беруть участь не тільки наукові сили, але й широке пролетарське громадянство. Акад. Тутківський у своєму виступі відзначив, що методи виборів академіків з широким участю наших громадянських сил, набувають великого значення. Він відзначив також, що робота особливих комісій, де він брав участь, відзначається великим успіхом.

Треба співвіднести, — каже акад. Тутківський, — що нагадує нинішній зв'язок Академії з широкими науковими та пролетарськими шарами продовжується й далі, цей зв'язок буде на користь роботи усієї Академії Наук.

Успіх роботи комісії відзначив у своєму виступі також акад. Граве.

Майер та Сіпінський про завдання ВУАН.

Основні шляхи розвитку нашої країни, — це підступність, — сказав у своєму виступі тов. Майер. — У цій роботі наука має дати основну допомогу. ВУАН може й повинен відіграти тут виключну роль. Нинішня Академія повинна бути новими силами, несприйнятими змінами зв'язку ВУАН з нашою пролетарською владою. Умисль представників наукових організацій у виборах сприятиме зміцненню цього зв'язку.

Виступивши від наукових установ, тов. Сіпінський відзначив, що нинішні вибори Академії, як сказав він, і далі повинна збільшувати свій зв'язок з науково-дослідними у-

становами, притягати окремих наукових робітників до своєї роботи. Те, що ВУАН узяла шефство над Сталінською, що вона сприяла громадсько-науковим представникам у виборній кампанії, свідчить, що наша Академія це не замкнена в собі установа, а що вона працює разом із радянською владою на користь пролетарської країни. А звідси маємо наслідок — Всеукраїнська Академія Наук має великий авторитет серед пролетарських та селянських мас.

Академік Багалій про українську культуру.

Академік Багалій у своєму виступі відзначив широке зростання української культури, літератури, науки та мистецтва, а також виключний інтерес до них з боку трудящих мас. До Харкова подорожують широкі робітничі та селянські маси, щоб обізнатися з нашими науково-культурними досягненнями. У першому відділі ВУАН, де сконцентровано роботу щодо історії української культури та нинішнього культурного процесу нашої країни, працюють величезну роботу. Ця робота свідчить про величезний темп зростання нашої культури. Коли перший відділ ВУАН поповниться новими академіками, робота його піде ще більшим темпом. Отже, треба вітати вибори нових академіків, що мають великий досвід знання.

Національна форма а пролетарський зміст.

Проф. Мазуренко теж відзначив зв'язок між Всеукраїнською Академією Наук та громадсько-науковими організаціями. Акад. Мазуренко теж відзначив зв'язок між Всеукраїнською Академією Наук та громадсько-науковими організаціями. Акад. Мазуренко теж відзначив зв'язок між Всеукраїнською Академією Наук та громадсько-науковими організаціями.

Озерський про кандидатів на академіків.

Далі виступив тов. Озерський, який відзначив, що в наслідок нових виборів Академії поповниться новими мажоритарними силами. Намінені до ВУАН кандидатури, здебільшого, вибрани "одноголосно" й вибрани за безсумнівною більшістю кандидатів має великі громадські та наукові заслуги. Із 33 намечених кандидатів — 24 є українці, інші

близькі до української культури. Серед кандидатів і в самій Академії ми маємо представників усіх українських земель. Тут репрезентовані наукові сили Радянської та Західної України.

ВУАН стає справжнім центром, що притягає наукові сили українські. З 10 особливих комісій 6 ухвалили кандидатури на першому турі, решта ухвалили під час другого туру. З 33 кандидатів 31 ухвалили одноголосно. Не було суперечок та розходжень щодо прийняття цих кандидатів.

Кінчаючи свою промову тов. Озерський відзначив, що зв'язок між ВУАН та науково-громадськими організаціями повинен і далі тривати і це буде запорукою дальшої успішної роботи ВУАН.

Студинський про нову українську культуру.

Представник наукових кіл Західної України акад. Студинський у своєму виступі висловив задоволення, що ВУАН поповнюється новими силами. Ми, каже він, правдолюбці на Західній Україні, відрадієні, що ми знаємо про ту допомогу, що дає радянська влада для розвитку української культури та науки. Ми пам'ятаємо ці часи, коли тут на Україні були під заборону українська мова, українська література, українська культура.

Нині українська культура тут буйно зростає і розвивається. Радянська влада дуже чутливо ставиться до всіх галузей української культури та наукової роботи на Україні. Серед кандидатів на нових академіків є три наукові робітники від Західної України. Всі вони мають великі наукові заслуги. Умови життя в Галичині не дають змоги подавати матеріальну допомогу для розвитку наукової роботи на Україні. Але свої наукові знання, свій науковий досвід наші кандидати будуть викладати. Ми завдячуємо спільними силами з вами працюватимемо над розвитком наукової роботи.

Підсумовуючи роботу комісії та пленуму, акад. Заболотний відзначив, що всі підготовлені роботи не тільки увеличили, але й довели до великої відповідності роботи, в якій взяли участь не тільки Академія, а й широкі наукові та громадські шари.

Зв'язок між Академією та громадськими й науковими шарами вже запроваджено, — каже він. — Далі спільними силами ми продовжуватимемо нашу роботу й нестиremo наші досягнення в широкі трудові маси.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

Ваші спроб. Комуністичний Інтернаціонал пам'ятає про те, що пролетаріат, "вишлюючи свої революційні сили, повинен бути принципово чужим до буржуазної тактики на тій засаді, що великий національно-визвольний рух переможе тільки під керівництвом пролетаріату та в свою чергу прискорить і забезпечить остаточну перемогу світової пролетарської революції.

В своїй платформі Комуністичний Інтернаціонал заявляє про свій зв'язок з тим Інтернаціоналом, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер.

В своїй платформі Комуністичний Інтернаціонал заявляє про свій зв'язок з тим Інтернаціоналом, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер.

В своїй платформі Комуністичний Інтернаціонал заявляє про свій зв'язок з тим Інтернаціоналом, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер.

БУНТ КОЛЬОНІАЛЬНИХ РАБІВ.

"Замирення" Мароко ставиться вже кільканадцять років. Найбільш активні діячі французької імперії в дійсності вийшли з Мароко, коли вони кидали туди десятки тисяч солдатів, танків, аеропланів, отруйні гази. Партизанська війна набула великих розмірів 1923-25 рр., коли з різних пунктів узбережжя французьке військо почало уперто просуватися вглиб країни.

Тодішній наступ мав певний успіх. Ватажок повстанців Абд-Ель-Керім змушений був відійти на ласку переможців. Кілька племен висловили свою покору й здали зброю.

Дух опору, однак, ще не зламав. Вільнолюбні племена глибини районів Мароко Атласських гір далі боролися проти чужоземного чужацького французького імперіалізму й не намінялися й обривати чини, засвоюючи недавно здобуті землі.

Та перемога не була б повна.

якби не взяли за остаточне висічення всіх огнищ неспокою в Мароко. Тим то після короткого переполювання, французький імперіалізм знов почав наступ на район Атласських гір, прагнучи остаточно втихомирити Мароко. З тим більшою ретельністю клялося військо командувача за цю справу, що, як виявилось, в Атласських горах знайдено великі поклади цінних копалин. Крім того, вкрався через район, де тепер точаться бої, має прокласти залізницю через пустелю Сагару, однією мрією французького імперіалізму.

Мароканські повстанці не самотні в своїй боротьбі. Як і в 1925 року французька компартія знов виступила проти "ридного" імперіалізму, наближаючи до французького наступу на війні мароканське плем'я. Французьке робітництво зніме свій голос протесту проти критичної авантюри.

М. Ф.—кп.

СУДЯТЬ ПРОВІДНИКІВ РОБІТНИЧОГО РУХУ В ІНДІЇ.

ПРОКУРАТОР ОРУДУЄ ФАЛШИВКАМИ.

Особливий суд у Мірті (Індія) знов почав слухати справу 31-го лідера робітничого руху в Індії, який обвинувачують у "спробі примусової зміни лад". Серед підсудних — заарештовані чималими силами англійці Гетчинсон — втеглого революційної спільки текстильників та залізничної профспілки індійського півночостроу. Входячи до салі суду, обвинувачені записали "Інтернаціонал". Усі обвинувачені з'явилися на суд із червоними знаменами з написом: "Робітничі всієї країни, єдині!". На суд з'явився також і голова індійського конгресу Мотілаал Неру, який виступатиме в ролі оборонця.

Оборонця Сінга (секретар Лондонського комітету індійського конгресу), обговорюючи промову вице-короля Індії лорда Річа, яку той виступив перед своїм відходом до Англії, сказав, що ця промова є "нахабний виклик авторитетам індійського закону та суду". Лорд Річ заявив у своїй промові, що індійсько-індійський уряд застосує закон про експорт громадського ладу до всіх бунтівних елементів у Індії.

Прокурор Джемс у своїй виступав промові оголошував фальшиві цитати з листів, у яких говориться, що англій-

ська компартія за директивою Комінтерну проводила пропаганду серед індійських студентів в англійських університетах. Прокурор повторював історію фактивної революційної діяльності дівчи англійського робітничого руху Гелдінга, Жексона й Спрата в Індії (всі ці особи працювали в робітничому дослідному інституті в Індії. Їх заарештувала англійська влада, обвинувачуючи в революційній пропаганді). Джемс, між іншим, зазначив, написав ніби шифром та хемічним кошиком, називаючи їх "інструкціями від Комінтерну". Джемс підкреслював, що обвинувачені одержували гроші з-за кордону через Лагана та що між обвинуваченими й заарештованим був регулярний зв'язок за допомогою осіб, які ходили під виглядом потонілих.

В Бомбей (Індія) працює текстильна фабрика, а 20, як і раніше закрито, 80000 текстильників відмовилися робити. Пикети червоної спільки текстильників несуть знамки із серпом та молотом.

В Смірніському (Туреччина) суд почався судовий процес 35 комуністів, заарештованих 2 місяці тому в Константинополі та в Смірні за обвинуваченням у змові з метою повалити уряд.

НА ЗЕМЛЯХ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ.

ПРО СТРАЙКОВИЙ РУХ НА ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЛЯХ.

Страйк рільних робітників в Равиці, що тривав цілий місяць, закінчився перемогою страйкерів.

Від двох тижнів триває страйк рільних робітників у формальці в районі с. Пукиски, Угерсько й Лисичин, страйкського повіту. Страйкує около 300 робітників.

Дня 3 червня почався в Бродях, страйк 200 робітників на фабриці шкірок. Знова ж в районі села Берліна, бродського повіту, застрайкувало около 400 робітників, працюючих на панських хмляриях.

В Бориславі вже від кількох тижнів триває страйк копальних робітників. Робітники крім економічних вимог поставили справу збірної угоди. Помімо, що страйк триває вже довгий час, настрої серед страйкуючих бадьорі.

З Томашівщини приходять відомості, що там страйк рільних робітників поширюється. До страйку прилучилися ще села: Сушів, Василів, Потуржани й Радків. До денних робітників прилучилися й місячні. В Новостіках арештовано провідників страйку. Тоді ж, яких збралося около сотні, пішли вслід за закутими в кайдани арештованими й старалися увійти до творч. до якої ведено арештованих. При тому було тяжко ранено багатьох в животі й вибито кілька зубів. Степанід Шурбіка Олені Зимницький проколоно руку. Арештованих відведено до в'язниці за місто, а ранених до домашнього шпиталю. На терен страйку, спровіджено багато поліції.

Так само поширюється страйк при довозах дерев в Жовківщині. Там стали всі роботи в лісах. Страйкують теслі, та робітники зайняті при зведенні будівель. До страйку стали теж робітники, зайняті при меліоративних роботах. Страйкують ставлять цілий ряд домагів. Настрої серед страйкерів наскрізь бадьорі.

ПОЛЬСЬКА ШЛЯХТА РОЗРИВАЄ СТРЕЛЬЦЬКІ МОГИЛИ.

Львівська газета "Праця", 23 червня доносить, що польська влада почала вже розкопувати в Галичині стрілецькі могили, викладаючи з них кости похованих українських воїнів, торговців бавовною, а також кілька журналістів. Делегати прибувають до Москви 17 липня.

ства і заявив, що має приказ розкопати могили українських січових стрільців на горі Дісоні, а кости поглигли забрати на спільний військовий цвинтар. Урядовець зажадав від закладника громади, щоб дав йому до розкопання могили людей і підводи. Начальник громади спочатку не хотів цього зробити аж відтак, наляканий карами, згодився. Розкопано 6 могил. Кости поглигли засипано дедало до кошиків на возі і забрано на спільний цвинтар.

Петлюрович висловився за і за подяку Цілесудському.

ВІДГОМІН ЛИСТОПАДОВИХ ПОДІВ.

Дня 18 червня розпочався у Львові процес проти чотирьох українських студентів, а саме Марії Кравець, Марії Чиж, Софії Мойсейович і Марії Конрад, як також проти трьох студентів, а саме: Жигмонта Процишина, Осена Процишина, і Євгена Сена. Акт обвинувачення закидає їм плітний рід протидержавних актів, а саме належання до УВО, участь в листопадних подіях на площі Юра та переховування зброї. Обвинувачення заперечують приналежність до УВО і викладають свідками безпідставність об'язування. До розправи поділяно багато свідків, так що вона потрібна около 2 тижнів.

НАПІНКА НА ПЛАСТ.

Постепенний розвиток українського пласту не доводило державним чиновникам і вони починали систематичну напінку на цю аполітичну установу. Перший удар на пласт зроблено на Волині, підірвавши, що внаслідок ведеться протидержавна робота і в наслідок цього пластуєтнісіда там розвиваю. Цей сажий наступ ведеться проти пласту в Галичині. Цього доказом часті ревізії, які перебувають по пластових установах.

Остання, сета може вже ревізія з ряду відбулася в місті Збороні. Ревізію перенесено в приватних помешканнях ібастунів, і забрано всі книжки, хоча були детальний змісту. Самих пластовців арештували й тримали цілий день на поліції.

ДЕЛЕГАЦІЯ ДО СРСР.

Делегация американських ділових кіл до СРСР нарахувала вже 82 осіб. До складу делегації входять: представники банків, промисловців, інженерів, торговців бавовною, а також кілька журналістів. Делегация прибуває до Москви 17 липня.

НА СКЛАДІ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОЇ КНИГАРНІ

Видання, які видає книгарня, найновіші книжки: оповідання, повісті, романи, наукові, економічні, соціальні і ин.

У НАС Є:

Багатий вибір театральних підручників для великих і малих драматургів; Найновіші журнали з Радянської України; Річні ноти для хорів і сольоспівів; Перуки, мальовидла, все потрібне для драматургів; Грамфонні рекорди й грамофонні.

ЖАДАЙТЕ нашого каталога.

Разом з каталогом міститься інформаційне і фінансове бюро, яке дає всі поради, викидає річні припорошення, пересилає гроші до старого краю, вибирає афілейти, продає шиффрати. Обслуга ТОЧНА І ДЕШЕВА. Можете самі переконатися. Пишіть на адресу:

WORKERS AND FARMERS BOOK STORE

або INFORMATION & FINANCIAL BUREAU 550 Selkirk Ave., Winnipeg.

ПІД ПРАПОРОМ СВІТОВОЇ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(Продовження.)

В цих словах програми Комінтерну, обрисовані коротко не тільки основні противні імперіалістичній спільноті, але й основні революційні сили, ворожі імперіалізму. Спроти II Інтернаціоналу, що досі обмежував сферу свого впливу пролетаріатом передових капіталістичних країн і при тій виходив у своїй тактиці з інтересів, переважно аристократичної верхівки робітництва, тимчасово заікавалася в імперіалістичному грабунку колоній; та з інтересів своїх дрібнобуржуазних виборців. Комуністичний Інтернаціонал виходить з інтересів всього робітництва, з інтересів мільйонів і десятків мільйонів пролетарів та папирпролетарів, що не мають жадної надії в рамках капіталізму спекатися постійних злиднів, економічного та духовного рабства.

Спроти II Інтернаціоналу, що в особі своїх провідників зарізанів від капіталістичних класів, сото панської погордою до десятків і сотень мільйонів бідних, чорних і колорово-шкірних рабів колоніальних та напівколоніальних країн, і цілком підтримує імперіалізм в справі їх експлуатації та втидушення їхніх революцій-

них спроб. Комуністичний Інтернаціонал пам'ятає про те, що пролетаріат, "вишлюючи свої революційні сили, повинен бути принципово чужим до буржуазної тактики на тій засаді, що великий національно-визвольний рух переможе тільки під керівництвом пролетаріату та в свою чергу прискорить і забезпечить остаточну перемогу світової пролетарської революції.

В своїй платформі Комуністичний Інтернаціонал заявляє про свій зв'язок з тим Інтернаціоналом, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер.

В своїй платформі Комуністичний Інтернаціонал заявляє про свій зв'язок з тим Інтернаціоналом, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер, який має високо пролетарський характер.

татури пролетаріату з СРСР. За десять років свого існування Комуністичний Інтернаціонал зрозумів кілька етапів свого розвитку і успішно продовжує свій переможний шлях. Ці етапи відзначаються основним етапом повсюдного розвитку робітничого руху та революційного руху в колоніях. Комуністичний Інтернаціонал став одним з найважливіших чинників цього руху.

"Історичний" етап Комінтерну почався після перших місяців світової війни, з оформлення невеликого, неісповненого осередку, відомого під назвою "лівого Циммервальду". За три з половиною роки від циммервальдської конференції до I конгресу Комінтерну, невелика група революційних марксистів, що отримала від II Інтернаціоналу, на чолі з Леніном, стала іншою, пропагандистом і збирачем сил нової, непереможеної організації.

Великим поштовхом в історії організації Комуністичного Інтернаціоналу стала Жовтнева революція в колишній царській Росії, що привнесла до революційних зрушень в інші країни центральної Європи.

Від I конгресу, що припав на кінець світової війни, починається офіційна історія Комуністичного Інтернаціоналу. Комуністичний Інтернаціонал за 15 місяців від I до II конгресу з подиву гідним погонім виростає з нечисленної організації стійких революційно-пролетарських, з єдиною великою підмогою — лівітською партією радянської країни, з організації, що лише пропагувала свої гасла, — в могутню міжнарод-

но організацію, до якої протягом першого року її життя приєднуються десятки комуністичних партій, розквітають по всьому світі.

Об'єднуючи, збираючи свої сили, збиваючи й об'єднуючи навколо свого прапора молоді комуністичні організації, Комінтерн одночасно, за цієї ж першої доби, бере активну участь у великих класових боях, що повстали після скінчення війни. Тоді трудящі маси, нечувано зрушені війнами війни і ще озброєні в лавах недемократичних армій, зрушені і підбавлені великою перемогою пролетаріату Росії, стали на шляху капіталізму, наступали на його фортеці, обвинувачували його в своїх стражданнях і ставили на порядок денний справу повалення повалення капіталістичного ладу.

Ці бої почалися ще до заснування Комінтерну, як відгук на Жовтневу революцію. Під прапором Жовтневих гасел вибухає навесні 1918 року революція в Фінляндії, а в осені того ж року революція в Австрії та Німеччині. Гуркот Жовтня чути далеко по всьому світі. На Далекім Сході — в Японії — розвивається масовий рух, що прийшов до "рижових бунтів" (серпень 1918 року). Весною 1919 року в момент заснування Комуністичного Інтернаціоналу перемігав (не надовго) пролетарська революція в Угорщині, а за місяць і в Баварії. 1920 рік приносить перемогу буржуазній національній революції в Туреччині, могутній аграрний рух і захоплення пролетаріатом банків та фабрик в Італії. В березні 1921 року вибухає пролетарське повстання в Німеччині.